

gens Bestemmelse bliver ikke blot at tage Hensyn til den Værdiforøgelse, Eiendommen har erholdt ved den foretagne Forbedring, men tillige til den Fordel, som Brugeren i den længere eller kortere Tid, der er forløben siden Forbedringens Udførelse, selv har høstet af samme. Dog bortfalder Erstatningsretten ved større Grundforbedringer efter 30 og ved de mindre Grundforbedringer efter 10 Aars Forløb efter Forbedringens Udførelse, og maa Erstatningen i intet Tilfælde overstige Pengeværdien af det af Brugeren anvendte Arbejde og tillagte Materiale efter gangbar Pris paa den Tid, da det paagjældende Arbejde er udført. Omkostningerne ved Skjønsmændenes Forretning bæres lige af begge Parter. Dersom nogen af Parterne anser sig brøstholden ved Skjønsmændenes Forretning, skal han inden 14 Dage, efter at Kjendelsen er ham lovlig forkyndt, erklære Saadant; inden 14 Dage efter denne hans Erklærings Forkyndelse for Modparten har da hver af Parterne at udnævne tvende nye Skjønsmænd. For denne Overfjønskommission gjælde de samme Regler, som ovenfor ere givne for Skjønsmændene, kun at Kommissionen tillige har at bestemme, om begge Parterne eller kun den ene af dem skal bære de ved den fornnyede Undersøgelse foranledigede Omkostninger. Undlader en af Parterne betimelig at udnævne Skjønsmænd, skal den anden Parts Skjønsmænd i Forening med en af Amtmanden beskiftet tredje Mand afgjøre Sagen.

§ 3.

Den Synsforretning, som finder Sted ved Overleveringen og Afleveringen af et Fæste eller Veiehus, foretages for Fremtiden af Skjønsmænd og, om fornødent, med Dpmand, som det er fastsat i ovenstaaende § 2.

§ 4.

Erstatningsretten efter nærværende Lov indtræder ikke:

- a) naar Fæsteren efter den gjældende Lovgivning har forbrudt sit Fæste;
- b) naar Fæsteren opsiges i Genhold til Bestemmelserne i Forordning 27de Mai 1848, sigtende til Forbedring i Husmænds og Sinderstes Kaar;
- c) naar Veieren ifølge endelig Dom eller bestaaende kongelig Resolution har forbrudt sin Frihed idetmindste i 3 Aar;
- d) naar Veitemaalet opsiges fra Veierens Side.

§ 5.

Enhver Overenskomst, hvorved Fæsteren eller Veieren frastriver sig de i denne Lov fastsatte Rettigheder, eller hvorved paa anden Maade klarligen tilsigtes at omgaa, hvad dert er fastsat, er ugyldig.